

για την κατασταλτική επιχείρηση της 29ης Απρίλη

πίσω από τη διαφημιστική ρεκλάμα «Συλλήψεις υπόπτων για τη Marfin & τον Ιανό»

Παρασκευή 29 Απρίλη, 3 σύντροφοι και ένα ακόμα άτομο απαγάγονται από τις αστυνομικές αρχές και οδηγούνται στην ΓΑΔΑ για ώρες, χωρίς να τους αναφέρουν καν το λόγο προσαγωγής τους. Στα σπίτια τους γίνονται έρευνες και στα κανάλια ανακοινώνονται «συλλήψεις υπόπτων» για την επίθεση στο βιβλιοπωλείο Ιανός και τον εμπρησμό του υποκαταστήματος της τράπεζας Μαρφίν στην οδό Σταδίου, που επέφερε τον τραγικό θάνατο 3 τραπεζοϋπαλλήλων από αναθυμιάσεις ένα χρόνο πριν, κατά τη διάρκεια της μεγαλειώδους απεργιακής διαδήλωσης της 5ης Μάη 2010.

Οι 3 σύντροφοι που προσάγονται, πέρα από τη συμμετοχή τους στο αναρχικό-αντιεξουσιαστικό κίνημα, δε διατηρούν ούτε πολιτικές ούτε διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ τους και γνωρίζονται μόνο εξ όψεως από εκδηλώσεις, συνελεύσεις και πορείες, ενώ αγνοούν το τέταρτο πρόσωπο. Κατά τη διάρκεια της κράτησής τους, στον Ν.Λ. δε λένε κουβέντα, για τον Γ.Π. προσάγουν έναν φίλο του τον οποίο πιέζουν να τον υποδείξει ως συμμετοχο στις συγκεκριμένες επιθέσεις, ενώ τον Θ.Σ. τον τοποθετούν πίσω από ένα τζάμι, του ζητάνε να φορέσει ένα καπέλο-τζόκεϊ και δεκάδες ασφαλίτες και αυτόπτες μάρτυρες παρελαύνουν μήπως τον αναγνωρίσουν. Παράλληλα, αρχίζουν να διαρρέουν σενάρια στον ηλεκτρονικό και έντυπο τύπο (από γνωστούς ασφαλιτοδημοσιογράφους με πρωτεργάτη όπως πάντα τον Λαμπρόπουλο του Βήματος), περί αστυνομικών παρακολουθήσεων στο παρελθόν του Γ.Π. για ενδεχόμενη συμμετοχή του στη «Συνομοσία Πυρήνων της Φωτιάς», όπως και για υπονοησίες των αστυνομικών αρχών σχετικά με συμμετοχή του Ν.Λ. σε «τρομοκρατικές» ομάδες και ενέργειες όπως και στο περιβόητο (κατασκευασμένο από την ασφάλεια και την αντιτρομοκρατική) «επαναστατικό ταμείο».

Έρευνες σε σπίτια, πιεστικές προσπάθειες απόσπασης «καταθέσεων», παράθεση φωτογραφιών, διαδικασίες (!) «αναγνώρισης»... Όπως ήταν αναμενόμενο, αποτέλεσμα μηδέν, παρά την επικοινωνιακή διαχείριση, τον ηθικό στιγματισμό και τον πόλεμο λάσπης από τα «παπαγαλάκια» της ασφάλειας, από τους προπαγανδιστές του καθεστώτος. Μετά από 8 ώρες κράτησης χωρίς την παραμικρή ενημέρωση είτε στους ίδιους είτε στους δικηγόρους και τους οικείους τους, οι προσαχθέντες αφήνονται ελεύθεροι και τους δίνεται ένα χαρτί για «κατάθεση εξηγήσεων» σχετικά με σωρεία άρθρων του ποινικού κώδικα που παραπέμπουν στις επιθέσεις στον Ιανό και στην Μαρφίν, στους δύο για τις 5 Μάη και στους άλλους δύο για τις 6 Μάη. Ένα χαρτί για «ανωμοτί κατάθεση» (μαρτυρική κατάθεση χωρίς όρκο, προκαταρκτικό στάδιο της ενδεχόμενης απόδοσης κατηγοριών) που σε κάθε άλλη περίπτωση σου επιδίδεται ή θυροκολλείται στην κατοικία σου. Δεν υπάρχει, δηλαδή, δίωξη ούτε σύλληψη, παρά μόνο μια «φιλική» προσαγωγή σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση, με την απειλή να τους αποδοθούν από το πουθενά κατηγορίες για ανθρωποκτονίες, χρήση εκρηκτικών κλπ, που επισείουν ποινές τρις ισόβια. Μετά τις σχετικές προθεσμίες που ζήτησαν για την «κατάθεση εξηγήσεων», τις μέρες αυτές οι προσαχθέντες καταθέτουν υπομνήματα, με τα οποία αρνούνται κατηγορηματικά οποιαδήποτε σχέση ή συμμετοχή τους στα όσα τους αποδίδονται. Τα κείμενα των ίδιων των προσαχθέντων σχετικά με την αστυνομική απαγωγή τους, τις έρευνες στα σπίτια τους, την κράτησή τους στη ΓΑΔΑ και τα συμβάντα στα οποία επιχειρούν να τους εμπλέξουν είναι ιδιαίτερα κατατοπιστικά.

Ένα χρόνο μετά την έναρξη επιβολής των μνημονίων κοινωνικής υποδούλωσης και λεηλασίας, η κατασταλτική και επικοινωνιακή επιχείρηση που ξεκίνησε στις 29 Απρίλη και συνεχίζεται ακόμα, έχει την ιδιαίτερη σημασία της για το καθεστώς, τόσο μέσα στην τρέχουσα κοινωνική-οικονομική-πολιτική συγκυρία όσο και ευρύτερα.

Η κοινωνική οργή επεκτείνεται αν και σε μεγάλο βαθμό παραμένει ακόμα υπόκωφη. Τα περιθώρια συναινέσεων έχουν στενέψει. Η κυβερνητική αξιοπιστία έχει κατακρημνιστεί μαζί με τη συνολική και βαθιά κρίση νομιμοποίησης του πολιτικού συστήματος και των κομματικών του παραφυάδων

στα μάτια του μεγαλύτερου μέρους της κοινωνίας. Ο Μάιος είναι μήνας που αναμένονται νέα επώδυνα αντικοινωνικά μέτρα μαζί με την έναρξη του «προγράμματος» εκποίησης δημόσιας περιουσίας και κρατικά ελεγχόμενων επιχειρήσεων (ΔΕΚΟ) προς το ιδιωτικό κεφάλαιο. Και η γενική απεργία της 11ης Μάη έρχεται ως σταυροδρόμι των πολυποικίλων κοινωνικών αντιστάσεων της περιόδου, μετά από σχεδόν 3 μήνες σκόπιμης άρνησης των εργατοπατέρων να κηρύξουν απεργιακές κινητοποιήσεις.

Μέσα σε ένα τέτοιο κοινωνικοπολιτικό περιβάλλον η κατασταλτική και επικοινωνιακή επιχείρηση της 29ης Απρίλη εξυπηρετεί τους σκοπούς του αποπροσανατολισμού (κοινωνικού και αγωνιστικού), του μουδιάσματος και της αδρανοποίησης των κοινωνικών αντιδράσεων, της δέσμευσης αντικαθεστωτικών δυνάμεων για την πραγματοποίηση κινήσεων αλληλεγγύης με την παράλληλη επιδίωξη πρόκλησης βαθύτερου κατακερματισμού στο εσωτερικό τους.

Η κατασταλτική και επικοινωνιακή επιχείρηση της 29ης Απρίλη, όμως, εξυπηρετεί και κάτι ευρύτερο. Τοποθετημένη έναν χρόνο ακριβώς από το τραγικό συμβάν στη Μαρφίν αποτέλεσε το έναυσμα για τις καθεστωτικές δυνάμεις να συμβάλλουν η καθεμία με τον τρόπο της σε μια προσπάθεια μετατροπής της 5ης Μάη σε επέτειο του καθεστώτος, σε ένα αντίβαρο για την 6η Δεκέμβρη 2008, τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου, την κοινωνική-ταξική εξέγερση που ξέσπασε σε όλο τον ελληνικό χώρο, τις παρακαταθήκες που άφησε και τις προεκτάσεις της μέχρι σήμερα.

Το κράτος οργάνωσε την κατασταλτική μεθόδευση επιλέγοντας έντεχνα τη χρονική στιγμή ξεδίπλωσής της (για τους κατασταλτικούς μηχανισμούς δεν έχει ιδιαίτερη σημασία ότι δεν υπάρχει κανένα στοιχείο για τους δράστες της επίθεσης ήδη από το περσινό καλοκαίρι, οπότε ολοκληρώθηκαν οι μαρτυρικές καταθέσεις και η έρευνα του οπτικοακουστικού υλικού που πάρθηκε από 90 κρατικές και ιδιωτικές κάμερες, αφού η επιδίωξη είναι διαφορετική). Τα ΜΜΕ επιτέλεσαν τον χειραγωγικό και προπαγανδιστικό τους ρόλο, αναμασώντας τα σενάρια της ασφάλειας, σπέρνοντας σύγχυση και διαδίδοντας ψεύδη. Αριστερά και δεξιά (απο)κόμματα κατέθεσαν λουλούδια και στεφάνια έξω από τη Μαρφίν τη φετινή 5η Μάη. Νεοναζί κάλεσαν συγκέντρωση έξω από την καμένη τράπεζα το απόγευμα της ίδιας μέρας. Και κάτι «αριστερο-αντιεξουσιαστές» (!) «άνθρωποι του πνεύματος» κάλεσαν συζήτηση το μεσημέρι της ίδιας μέρας στο βιβλιοπωλείο Ιανός με θέμα «η πολιτική βία είναι πάντα φασιστική» (από τον τίτλο ομώνυμου βιβλίου που κυκλοφόρησαν πριν λίγους μήνες). Καθόλου τυχαία, λοιπόν, όλος ο καθεστωτικός εσμός στοιχίστηκε γύρω από την προσπάθεια απαξίωσης της κοινωνικής συγκρουσιακότητας και στιγματισμού του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού κινήματος.

Όπως, όμως έχει αναφερθεί ξανά, ο θάνατος της Αγγελικής Παπαθανασοπούλου, της Παρασκευής Ζούλια και του Επαμεινώνδα Τσακάλη, είναι κομμάτι του δικού μας πόνου, του πόνου του κινήματος αντίστασης, του κόσμου του αγώνα και όχι των κροκοδείλιων δακρύων της κάθε εξουσίας. Ο θάνατος από αναθυμιάσεις των τριών τραπεζοϋπαλλήλων αποτελεί ένα μοναδικό και αδιανόητο συμβάν στο χρονικό των μεταπολιτευτικών αγώνων και λειτούργησε ως τροχοπέδη της πρωτόγνωρης κοινωνικής ορμής που εκδηλωνόταν εκείνη την ημέρα με τις διαδοχικές απόπειρες εισβολής στο κοινοβούλιο. Υπήρξε η ταφόπλακα ενός κοινωνικού ξεσπάσματος σε εξέλιξη με άγνωστες προεκτάσεις.

Από την άλλη, είναι σαφές ότι οι νεκροί της Μαρφίν χρησιμοποιούνται από την εξουσία (που αδιαφορεί έτσι κι αλλιώς για το θάνατό τους) ως προστατευτικό ανάχωμα για την ίδια. Όμως, οι κατασταλτικές και προπαγανδιστικές επιχειρήσεις σκοπιμότητας δεν είναι σε θέση να ανακόψουν τις κοινωνικές διεργασίες αντίστασης και οργής. Ο αγώνας για μια αυτοοργανωμένη κοινωνία ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης συνεχίζεται. Κράτος, ΜΜΕ, αφεντικά, αν ψάχνετε για ηθικούς και φυσικούς αυτουργούς δολοφονιών, κοιταχτείτε στον καθρέφτη.

ΟΛΟΙ & ΟΛΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

απεργίες, συγκρούσεις, καταλήψεις, διαδηλώσεις

Κατάληψη Πατησίων 61 & Σκαρμαγκά

(τα κείμενα των προσαχθέντων συντρόφων έχουν αναρτηθεί στο blog της κατάληψης pat61.squat.gr)